

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Jaczkovits Zita (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Fülöp László (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. április 13-án kelt 8.P.20.748/2012/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... weboldalán ...-én az „...” rovatban az ... történetekről az ottlakókkal és a polgármesterrel (felperessel) készített riportot és filmet jelentetett meg az alperes. Ebben a helyi lakosok, a közmunkát végzők, riportalányok számoltak be a faluban bevezetett intézkedésekről, az elrendelt szigorításokról és a polgármester különböző rendelkezéseiről. A riportban megszólaltatták a felperest is, aki ismertette az általa megkövetelt szabályokat, illetve indokolta azokat és nagyrészt cáfolta a riportalányok által előadottakat.

Az alperes által közzétett cikkben és riportfilmben közöltek miatt a felperes helyreigazítási kérelmet terjesztett elő, amelynek az alperes nem tett eleget, azonban a weboldalról a hozzászólásokat és magát a sérelmezett írást is eltávolította.

A felperes kereseti kérelmében hét pontban kérte az alperes sajtó-helyreigazításra kötelezését a valótlan tények állítása miatt, megjelölve egyben a való tényeket is.

Az alperes a kereset elutasítására irányuló kérelmét azzal indokolta, hogy a felperes tételesen cáfolhatta az ... által előadottakat és saját álláspontját is ismertethette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a következő helyreigazító közleményt jelentesse meg:

„A ...-én megjelent „Az ... modell egészen testközelből” című riportban valótlan kijelentés volt az, hogy az egyik dolgozónak a munkaviszonya azért lett megszüntetve, mert nem a polgármesterre szavazott, valamint valótlan az a közlés is a polgármesterre vonatkoztatva, hogy hőségriadó alkalmával nem lehetett leülni az árnyékba, és ha nem azt írják, nem azt csinálják, amit a polgármester akar, akkor elviszik a gyereket a családtól.

Valótlan állítás volt az is, hogy a polgármester az egyik riportban nyilatkozónak elvitte a pénzét, és felgyújtotta a konyhóját, az iskolából kitiltotta a görög katolikus papot, és lovas szobrot akart magának állíttatni.”

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a ... kiadót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 forint + áfa perköltséget, az államnak pedig külön felhívásra 36.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a kereseti kérelem túlnyomó részben megalapozott.

Hivatkozott a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 12. § (1)-(2) bekezdésére, a PK 13. számú állásfoglalásra és a PK 12. számú állásfoglalásra is.

Az elsőfokú bíróság szerint az az alperesi álláspont, hogy a kereset azért nem megalapozott, mert a felperes is megszólalhatott és cáfolhatta a riportban elhangzott kijelentéseket, nem fogadható el.

Az összefoglaló cím és a „...” alapján arra is lehet következtetni, hogy nem pusztán egy riportalany által elmondottak ismertetése történt. Az ... élő közmunkát végzőket szólaltatták meg, azonban nem a nyilatkozók által közöltekhöz kapcsolódott a felperes - polgármester - mondandója, hanem a közmunka programmal összekapcsolt ... szociális juttatás rendszerre vonatkozott.

Az a kifogásolt közlés, miszerint „Eszméletlen munkát csinálnak, mert valakit beküldeni egy gázos csatornába, ahol az iszap már meg van gázosodva, és védőfelszerelés nélkül.”, az elsőfokú bíróság szerint nem a felperesre vonatkozó kitétel, így e körben helyreigazításra nem jogosult.

A riportert az ... modellről nyilatkoztatta a felperest, aki a „kulcs” gondolatról, a rend támogatásáról szólt. Ezt követően nyilatkozott az egyik ottlakó, azonban szövegszerű összefüggés a felperes nyilatkozata és a sérelmezett közlés közt nem volt, nem utalt a felperes személyére, ezért a közlés, a kereset e körben nem megalapozott.

A kifogásolt többi kitétel azonban a felperes személyére vonatkozott.

Annak a közlésnek, hogy amíg jóban van a polgármesterrel, addig volt munkája, amikor megtudta, hogy nem őrá szavazott, akkor mindjárt ki is tette őt, a valóság tartalmát az alperesnek kellett volna bizonyítania, azonban ezen kötelezettségének nem tett eleget és az említett munkaügyi perre vonatkozóan sem ajánlott fel bizonyítást.

Azt sem igazolta, hogy a hőségriadó ellenére nem lehetett leülni az árnyékba és azt sem, hogyha nem azt írják, nem azt mondják és nem azt csinálják, amit a polgármester akar, akkor gyámügyileg elveszik a gyerekeket. Nem bizonyította az alperes, hogy a felperes a riportalany pénzét elvitte, kidobta a munkából, a kunyhóját begyújtotta, és hogy nem engedi be a görög katolikus papot az iskolába, valamint hogy lovas szobrot akar magának csináltatni.

Mindezeknek megfelelően az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazítást ezen közlések tekintetében elrendelte, mert egyrészt a felperes személyére vonatkoztak a kitételek, másrészt nem minősülhetnek véleménynek, hanem olyan határozott állítások, amelyek tekintetében az alperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

Az elsőfokú bíróság a való tények közlésének elrendelését azonban mellőzte, mert azokat alátámasztó adat a per során nem merült fel.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és a kereseti kérelem teljes elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását.

Előadta, hogy a törvény szerint a valótlan tényállítás, illetve a való tény hamis színben történő feltüntetése szolgál sajtó-helyreigazítás alapjául. A sajtó kötelezettsége ugyanakkor a sokoldalúság, ténszerűség, az időszerűség, a tárgyilagosság és a kiegyensúlyozottság, ami azt jelenti, hogy különösen egy tényfeltáró riport során mindkét felet meghallgatva kell a sajtótartalmat elkészíteni. Az elsőfokú bíróság ítélete így azért törvénysértő, mert a tényfeltáró riportot nem szövegösszefüggéseiben, a sérelmezett kijelentések vonatkozásában vizsgálta, és figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a felperesnek is lehetősége volt az ... élő közmunkát végző lakosok közléseire reflektálni.

A felperes tekintetében semmilyen hátrányos jogkövetkezmény nem állt fenn, a riportalanyok véleményüknek adtak hangot, az pedig, hogy a megszólaltatottaknak az az álláspontja, hogy nincs igazságos törvény, a véleménynyilvánítás szabadságának körébe tartozik.

A hőségriadóra vonatkozó nyilatkozat során nincs arra utalás, hogy ezt a felperes rendelte el, illetve rá vonatkoztatható közlés nem került nyilvánosságra és a felperes e körben nem is nyilatkozott.

A 4. és 5. pontban foglaltakat szó szerint és közvetlenül a felperes rögtön cáfolta, azt súlyos rágalomnak minősíthette. A 6. számú igénypontban kifogásoltakat szintén cáfolta, ennek megfelelően nincs olyan tényállítás, amelyet helyreigazító közlemény keretében közzé kellene tenni.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján, amelynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése alapján helytálló jogi következtetésre jutott, érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályokat teljes körűen felsorolta, ezért azokra a másodfokú bíróság csak visszautal az alábbiak kiemelése mellett.

A Fővárosi Ítéltábla elsősorban azt hangsúlyozza, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás különleges személyiségvédelmi eszköz, amelynek alkalmazására csak a speciális szabályokban előírt módon és feltételek fennállása esetén van lehetőség.

A sajtóközlemények tartalmi helytállóságáért a sajtó objektív felelősséggel tartozik.

A 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése alapján ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy való tényeket hamis színben tüntetnek fel, akkor az érintett követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállításai valótlan, illetve mely tényeket tüntet fel hamis színben, továbbá melyek a való tények.

A sajtó-helyreigazítási eljárásban sajátos bizonyítási szabályok érvényesülnek (PK 14. számú állásfoglalás).

Tekintettel arra, hogy a sajtószerv feladata a hiteles, gyors, pontos, valósághű tájékoztatás, ezért a sajtószerv már a peres eljárást megelőzően is csak akkor jogosult megtagadni a határidőben kért helyreigazítás közlését, ha a helyreigazítási kérelemben előadottakat - a cikk megírásakor már rendelkezésére álló bizonyítékokkal - nyomban meg tudja cáfolni [Pp. 342. § (2) bekezdés].

A sajtó-helyreigazítási eljárás során a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a pert megelőző kérelem alapján a sajtószerv jogszerűen tagadta-e meg a helyreigazító közlemény közzétételét, tehát rendelkezik-e a kifogásolt közléseket alátámasztó hitelt érdemlő bizonyítékokkal.

Az a felek részéről nem volt vitatott, hogy a riportalanyokon kívül a felperes is megszólaltatásra került és elmondhatta az üggyel összefüggésben saját álláspontját, véleményét. Ennek ellenére a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően a sajtószervet bizonyítási kötelezettség terheli, tehát a nyilatkozók által előadottak valóságtartalmáért akkor is felel, ha híven közli az általuk elmondottakat.

Ilyen bizonyítékokkal az alperes azonban nem rendelkezett és a bizonyítási eljárás során nem is hivatkozott a közölteket igazoló, azt alátámasztó okirati vagy egyéb bizonyítékra.

Így nem igazolt a munkaviszony megszüntetésének okára, a hőségriadó elrendelésekor tett intézkedésre, a gyermekeknek a családjuktól való elszakításra, a pénz elvételére, a kunyhó felgyújtására, a görög katolikus pap iskolából való kitiltására és a lovas szobor állítására vonatkozó és a weboldalon közzétett közlés.

A Fővárosi Ítéltábla azt is értékelte a szövegösszefüggéseket figyelembe véve, hogy a megjelentek tartalmi kicsengése az átlagolvasó, néző számára az volt, hogy az ... polgármester több „szabálytalanságot” követett el, sérelmes intézkedéseket tett és cáfoló nyilatkozatát követően a további riportalanyok megszólaltatása

erősítette mindazon állításokat, amelyek valóságtartalmát azonban az alperes bizonyítani nem tudta.

Magában a fellebbezésben sem hivatkozik az alperes okirati vagy más bizonyítékra, csak arra, hogy a felperesnek is megadta a lehetőséget álláspontja közzétételére.

Ez azonban a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint - egyetértve az elsőfokú bíróság által kifejtetekkel - nem mentesíti a sajtószervet a bizonyítási, illetve helyreigazítási kötelezettség alól.

A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperesi kiadót kötelezte a perköltség megfizetésére, figyelemmel a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra is.

, 2012. szeptember 6.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő